

Република Србија
ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

КТРЗ бр. 4/10

10.01.2024. године

Београд

Устаничка 29

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ И
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

11.01.2024

ПРИМЉЕНО

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
- Одељење за ратне злочине -

Београд

Веза: ваш број К-По2 бр. 4/2015

На основу члана 43. став 2. тачка 5. ЗКП, члана 30. ЗКП, те у смислу члана 409. став 1. ЗКП, имајући у виду да је окр.Срећко Поповић преминуо и против кога је обустављен поступак одлуком Вишег суда у Београду-одељења за ратне злочине дана 10.4.2023.године, да је окр.Николић Милојко преминуо и против кога је поступак обустављен одлуком Вишег суда у Београду-одељења за ратне злочине од 21.8.2017.године, да је против Булатовић Дејана, одбачена оптужница одлуком Вишег суда у Београду-одељења за ратне злочине од 14.4.2016, да је предмет по оптужници КТО бр. 3/19 од 03.07.2019. године против окр. Вуковић Предрага спојен са предметом против окр. Миладиновић Топлице и др., због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗЈ у саизвршилаштву у вези са чланом 22. КЗЈ, осим што у односу на оптуженог **МОМИЋ РАНКА**, који се сада налази у бекству и против кога је поступак раздвојен, важи оптужница КТРЗ бр. 4/10 од 05.12.2015. године, која остаје неизмењена,

подижем јединствену и измењену:

О П Т У Ж Н И Ц У

против

1. **МИЛАДИНОВИЋ ТОПЛИЦЕ**, зв. „Топ“, [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

2.. МИШИЋ СЕНИШЕ, [REDACTED]

3. КАСТРАТОВИЋ СЛАВИШЕ, [REDACTED]

4. БОГИЋЕВИЋ БОБАНА, [REDACTED]

5. СОКИЋ АБДУЛАХА, зв. „Босанац“, [REDACTED]

6. КРСТОВИЋ ВЛАДАНА, зв. „Цуца“, [REDACTED]

7. ПАВЛОВИЋ ЛАЗАРА, зв. „Лазо“, [REDACTED]

8. ИВАПОВИЋ МИЛАНА, зв. „Мићко“, [REDACTED]

9. КОРИЋАНИН ВЕЉКА, зв. „Вељо“, [REDACTED]

10. ВУКОВИЋ ПРЕДРАГА, зв. „Маџо“, [REDACTED]

Суду су познати остали лични подаци за оптужене од тачке 1 до тачке 10, предвиђени у члану 332. тачка 1. ЗКП, у вези члана 85. став 1. ЗКП, као и подаци о времену које су оптужени провели у притвору

Ш то су:

дана 1. 04. и дана 14.05.1999. године на подручју општине Пећ, за време оружаног сукоба на територији Аутономне Покрајне Косово и Метохија, између Војске Југославије и Полицијских снага Републике Србије, са једне стране и припадника наоружане војне формације Ослободилачке Војске Косова са друге стране, као немеђународни оружани сукоб, те истовременог оружаног сукоба који се водио између

оружаних снага СРЈ и оружаних снага Коалиције НАТО пакта у периоду од 23. марта до 10. јуна 1999. године као међународни оружани сукоб,

као припадници оружаних снага Војске Југославије и то оптужени Миладиновић Топлица као командант 177. Војнотериторијалног одреда Пећ (у даљем тексту ВТОд-а Пећ) а оптужени: Кастратовић Славиша, Богићевић Бобан, Абдулах Сокић, Крстовић Владан, Павловић Лазар, Вуковић Предраг, Ивановић Милан, Мишић Синиша, Булатовић Дејан, против кога је одбачена оптужница одлуком Вишег суда у Београду-одељења за ратне злочине бр. 4/2015 од 14.4.2016, заједно са покојним Николић Милојком против кога је поступак обустављен одлуком Вишег суда у Београду-одељења за ратне злочине од 21.8.2017. године покојним Поповић Срећком против кога је обустављен поступак одлуком Вишег суда у Београду-одељења за ратне злочине 10.04.2023. године, као припадници 177. ВТОд Пећ, оптужени Корићанин Вељко, који се у униформи прикључио овој јединици на дан 14.05.1999. године у селу Захач,

кршили правила из члана 3. став 1. тачка 1. под (а.), члана 33. став 2. и члана 49. IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године и правила из члана 51, 52, 75, 85. тачка 3а и 4а Допунског Протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава међународних оружаних сукоба (Протокол I) и правила из члана 4. тачка 2а и 2, члана 13. став 2. и члана 17. став 2. Допунски Протокол уз Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународног оружаног сукоба (Протокол II), *на су тако:*

I-оптужени Миладиновић Топлица

дана 01.04.1999. године и дана 14.05.1999. године сада пок. Минић Небојши, командир Интервентног вода 177. ВТОд Пећ, наредио да се у селима Љубенић, Ћушка, Плављан и Захач, извршили напад на цивилно становништво албанске националности које није учествовало непосредно у оружаном сукобу и није пружало отпор, који је имао за последицу смрт и тешке телесне повреде више лица и да се изврши расељавање овог становништва, тако што ће се приморати да напусте своју територију из разлога који су у вези са сукобом, који се састојао у протеривању албанског становништва са овог подручја,

при томе је издавањем ових незаконитих наредби, знао је да ће сви оптужени као његови потчињени, при извршавању примљених наредби, извршити и друга кривична дела, и то вршити убиства према цивилном становништву и вршити пљачкање имовине становништва, што су оптужени Мишић Синиша, Кастратовић Славиша, Богићевић Бобан, Сокић Абдулах, Крстовић Владан, Павловић Лазар, Ивановић Милан, Корићанин Вељко, Вуковић Предраг, Булатовић Дејан, Момић Ранко против кога је поступак раздвојен, заједно са пок Николић Милојком и пок. Поповић Срећком, у **селу Љубенић**, оптужени Мишић Синиша, Кастратовић Славиша, Богићевић Бобан, Сокић Абдулах, Булатовић Дејан, Момић Ранко против кога је поступак раздвојен, заједно са пок Николић Милојком, и пок. Поповић Срећком **у селу Ћушка и Плављан, Вуковић Предраг само у селу Ћушка**, а оптужени Мишић Синиша, Кастратовић Славиша, Богићевић Бобан, Сокић Абдулах, Корићанин Вељко, Булатовић Дејан, Момић Ранко против кога је поступак раздвојен, заједно са пок Николић Милојком, и пок. Поповић Срећком, **у селу Захач** и чинили,

те је знао да ће други НН припадници 177. ВТОд Пећ у борбеним акцијама, противзаконито и самовољно уништавати у великим размерама имовину цивила, што није било правдано војним потребама, тако што су пожаром уништили породичне куће и помоћне објекте чији су власници били цивили Албанци, и то у селу Љубенић најмање 16 (шеснаест), у селу Ћушка најмање од 40 (четрдесет), у селу Плављан

најмање 11 (једанаест), а у селу Захач најмање 7 (седам) цивилна објекта, све у циљу да се на овај начин онемогући нормалан живот расељеног становништва и тиме њихов повратак у село,

јер је вршећи функцију команданта 177. ВТОд Пећ био дужан да планира, организује и наређује, али и да координира и контролише извршавање својих наређења и понашање оптужених оптужених и свих других припадника своје јединице на терену, што је и чинио, па се за време напада на село Љубенић налазио на самом улазу у село, на истуреном командном месту, док је за време напада на села Ћушка, Пављан и Захач био у покрету и у сталном контакту са припадницима своје јединице и одржавао радио везу са потчињенима, а нарочито са командиром Интервентног вода сада пок. Минић Небојшом, због чега је о извршењу наведених дела имао непосредна сазнања, па је на последице истих пристао,

- чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗЈ.

II

у јутарњим сатима дана 01.04.1999. године, у селу Љубенић,

оптужени: Кастратовић Славиша, Богичевић Бобан, Мишић Синиша, Крстовић Владан, Вуковић Предраг, Павловић Лазар, Ивановић Милан, Момић Ранко против кога је поступак раздвојен и Булатовић Дејано, заједно са сада покојним Поповић Срећком и сада покојним Николић Милојком, дејствујући под непосредном командом сада покојног Минић Небојше,

1. сви заједно извршили напад на цивилно становништво у селу Љубенић, који је имао за последицу смрт 4 (четири) лица, наоружани пешадијским наоружањем, делујући у садејству, у борбеном строју по групама у саставу истих, из правца регионалног пута преко ливада и прилазног пута за ово село, заједно и истовремено, из више праваца ушли у село и то:

оптужени: **Мишић Синиша, Крстовић Владан**, заједно са пок. **Николић Милојком**, са више НН припадника своје групе главним сеоским путем гледано од магистралног пута Пећ – Дечани, који се простире кроз центар села,

оптужени: **Кастратовић Славиша, Богичевић Бобан, Павловић Лазар**, заједно са пок **Поповић Срећком** са више НН припадника своје групе из правца десно до главног сеоског пута и

оптужени: **Ивановић Милан, Вуковић Предраг, Булатовић Дејан**, са више НН припадника своје групе из правца са леве стране сеоског пута,

те сваки на свом правцу, у садејству, делујући у саставу своје групе, све време дејствујући личним наоружањем, претресли куће Албанаца и из њих истеривали цивилно становништво, претећи им да ће их убити и пуцајући им изнад глава у њиховом правцу и испред ногу, приморали становнике села да се окупе у центру,

те су у овом нападу лишени живота погођени хицима из ватреног оружја оштећени: Бушати Адем, Алимехај Хисен, Гогај Хаци и Јахмуратај Смајл.

2. за време овог напада свесни да остварују заједнички циљ напад на цивилно становништво и испуњење наредби које су незаконите, принудили сво цивилно становништво да се окупе у центру села, потом, издвојили 60 (шездесет) цивила мушкараца,

и на крају

извршили расељавање преосталог цивилног становништва, делујући у садејству, преостало становништво, жене, децу и старије мушкарце, пуцајући изнад њихових глава и испред ногу, приморали да пешице напусте своје пребивалиште и територију села Љубенић и крену према Републици Албанији, што су они морали учинити, те су праћени од стране НН припадника 177. ВТОд дошли до Ђаковице одакле су прешли у Републику Албанију.

3. оптужени: Кастратовић Славиша, Богићевић Бобан, Крстовић Владан и Павловић Лазар заједно са покојним **Поповић Срећком**, и другим НН припадници 177. ВТОд Пећ, са оружјем у рукама стајали у непосредној близини одвојених цивила – мушкараца, постројених поред зида дворишта куће Мухамет Шошија, у односу на њих са леве и десне стране и спремни да дејствују, пазили да они не побегну или да не пруже отпор,

па је сада пок. Минић Небојша, пуцајући из свог оружја лишио живота оштећене Харадинај Адема и Бушати Уку, који су стајали у групи издвојених цивила, а затим

Булатовић Дејан Момић Ранко, **Вуковић Предраг**, **Мишић Синиша**, и сада пок. **Николић Милојко**, као и **Ивановић Милан**, коме је пок. Минић издао посебну наредбу, са оружјем на готово стали испред окупљених цивила, па су из свог наоружања пуцали у њих, услед чега су они задобили прострелне ране због којих је већина одмах преминула,

по извршеном стрељању, пок. Николић Милојко, газећи по телима погинулих и рањених, проверавао ко од стрељаних лица даје знаке живота и у њихове главе испаливао пројектиле из аутоматске пушке,

којом приликом су лишили живота најмање 42 (*четрдесетдва*) и тешко телесно повредили 11 (*једанаест*) цивила мушкараца албанске националности, и то:

оштећене: Шоши Ганија, Абдулах Гезима, Алимехај Хациа, Тахир Арифа, Локај Илира, Рустем Салија, Хамзај Рамиза, Хускај Фехима, Укшинај Руждија, Рецај Реца, Авдулах Рама, Бушати Бајрама, Алимехај Фадила, Алимехај Шабана, Алимехај Хазира, Алимехај Рустема, Боби Бајрама, Боби Беку, Боби Мухарема, Бушати Смаила, Бушати Уку, Хамзај Селима, Хамзај Јашара, Хамзај Џавида, Харадинај Адема, Хускај Харадина, Хускај Тафила, Хускај Османа, Хускај Наима, Хускај Мену, Хускај Рама, Хускај Смаила, Јахмуратај Мусу, Јахмуратај Кадрија, Морина Џуна, Морина Ризу, Шоши Сефера, Силај Селаима, Укај Рустема, Укшинај Рама, Алимехај Бајрама и Хускај Метуша,

нанели тешке телесне повреде у виду прострелних рана Абдулахај Јусуфу, Алимехај Маџуну, Јахмуратај Садику, Хускај Бесиму, Аличкај Џевдету, Бериша Садику, Шефхет Бобију, Бушати Ганију, Бушати Иберу, Јахмуратај Шабану и Укшинај Демушу.

III

дана 14.05.1999. године у селу Ћушка,

оптужени: Кастратовић Славиша, Богићевић Бобан, Мишић Синиша, Вуковић Предраг, Сокић Абдулах, Булатовић Дејан, заједно са пок. Николић Милојком и, заједно са покојним Поповић Срећком, дејствујући под непосредном командом сада покојног Минић Небојше,

1. сви заједно, на исти начин описан у тачки II/1, наоружани пешадијским наоружањем, делујући у садејству, у борбеном строју по групама, ушли у село из више

праваца и извршили напад на цивилно становништво албанске националности тако што су непрекидно пуцали према цивилима, претресали породичне куће, силом оружја приморали цивиле албанске националности да изађу из кућа и окупе се на једном месту, па су претећи да ће их побити и пуцајући изнад глава, у њиховом правцу и испред ногу становника села, истовремено извршили напад на цивиле у три насеља, која се налазе на улазу у село, са десне стране регионалног пута Пећ – Приштина, свесни да на овај начин остварују заједнички циљ напад на цивилно становништво и испуњење наредбе које су незаконите,

те су оптужени: **Богихевић Бобан**, Вуковић Предраг, **Булатовић Дејан** и **Сокић Абдулах**, заједно са покојним Поповић Срећком, и други НН припадницима 177. ВТОд, дејствујући у једној борбеној групи, извршили напад на цивиле у насељу породице Гаши и породице Кељменди, где су силом оружја окупили око 40 (*четрдесет*) цивила, чланова породице Гаши у двориште куће ошт. Гаши Хакија, чију су имовину, новац и личне драгоцености пљачкали и од њих одузели лична документа;

оптужени **Мишић Синиша**, пок. Минић Небојша и други НН припадници 177. ВТОд, дејствујући у другој борбеној групи, у насељу породице Чеку и силом оружја окупили у дворишту ошт. Чеку Кадрије преко 50 (*педесет*) чланова породице Чеку, Шаћ и Хоти, чију су имовину, новац и личне драгоцености пљачкали и од њих одузели лична документа;

пок. **Николић Милојко** заједно са другим НН припадницима 177. ВТОд, дејствујући у трећој борбеној групи, у насељу „Дечанска Махала“, силом оружја приморали преко 40 (*четрдесет*) чланова породице Гаши, Шаља, Рама и Тахирукај да се окупе у дворишту Брахима Гашија, чију су имовину, новац и личне драгоцености пљачкали и од њих одузели лична документа;

након чега су сви заједно настављајући са нападом у правцу центра села дејствујући из личног наоружања, истеривали цивилно становништво из кућа до којих су у нападу наилазили и наређивали им да се окупе у центар села - насеље Хасан Бећ;

па је овај напад имао за последицу смрт 17 (*седамнаест*) цивила, који су лишени живота хицима из ватреног оружја и то 8 (*осам лица*) на више места у селу и то: Чеку Кадрија, Чеку Хасана, Гаши Хаки, Гаши Селим, Гаши Ибиш, Чауш Љуши, Саљи Реџ и Бериша Авдија док је у кући Дема Гашија лишено живота 9 (*девет*) цивила: Гаши Ахмета, Гаши Брахима од оца Шабана, Кељменди Бесим, Кељменди Ердогена, Кељменди Брахима, Кељменди Ментора, Љуши Сефедина, Абдиљај Хасана, Љуши Рамиза, као и тешко телесно повређивање оштећеног Реџ Кељмендија.

2. сви оптужени заједно извршили расељавање цивилног становништва албанске националности из села Ћушка, делујући у садејству, претећи оружјем и пуцајући им изнад глава, приморали жене, децу и старије мушкарце које су претходно окупили на једно место, да пешице или на тракторским приколицама напусте село и крену галвним регионалним путем према Пећи за Републику Албанију,

и то

оптужени: **Богихевић Бобан**, **Булатовић Дејан**, **Сокић Абдулах** и **Вуковић Предраг**, заједно са покојним Поповић Срећком, са својом групом раселили 40 (*четрдесет*) цивила, чланова породице Гаши из дворишта куће оштећеног Брахима Гашија;

оптужени **Мишић Синиша** и сада пок. Минић Небојша, са својом групом, раселили преко 50 (*педесет*) цивила чланова породица Чеку, Шаћ и Хоти из дворишта куће Чеку Кадрије;

сада покојни **Николић Милојко**, са својом групом раселио преко 40 (*четрдесет*) чланова породица Гаши, Шаља, Рама и Тахирукај из дворишта Брахида Гашија;

сви заједно извршили тријаж окупљених цивила у центру села, у насељу Хасан Бећ, те на силу и претњом оружјем издвојили 32 (*тридесетдва*) цивила мушкарца у двориште Гаши Ајета,

преостало цивилно становништво, већином жене, децу и старце, претећи како ће их побити и пуцајући им изнад главе, приморали да доведу тракторе са приколицама, па су тако преко 250 (*двестотинепедесет*) жена, деце и стараца, међу којима чланове породице Кељменди, Љуши, Гаши, Мет и Бериша, принудили да у 12 (*дванаест*) трактора са приколицама напусте територију села Ћушка и крену пут Албаније.

3. сви оптужени заједно учествујући у нападу, пљачкали имовину становништва тако што су пуцањем из аутоматског оружја у ваздух или испред ногу цивила окупљених у двориштима, силом оружја, од њих одузимали све драгоцености, новац и лична документа,

па су тако:

а. оптужени: **Богичевић Бобан, Булатовић Дејан, Сокић Абдулах**, заједно са покојним Поповић Срећком, и други припадници 177. ВТОд, одузимали имовину окупљених цивила у дворишту ошт. Гаши Брахида,

б. оптужени **Мишић Синиша**, сада пок. Минић Небојша и други НН припадници 177. ВТОд, одузимали имовину окупљених цивила у дворишту Чеку Кадрије,

в. Пок. **Николић Милојко**, одузимао имовину окупљених цивила у дворишту ошт. Гаши Хакија, где су од окупљених цивила одузели око килограм златног накита, од Муја гашија лична документа, ручни сат, златан ланац и 800 ДМ, мајци Халита Гашија златне минђуше, супрузи Селима Гашија 200 ДМ и лична документа свих окупљених,

г. оптужени **Мишић Синиша, Сокић Абдулах, Богичевић Бобан, Булатовић Дејан, Кастратовић Славиша**, заједно са пок. **Николић Милојко** и покојним Поповић Срећком, у центру села, у насељу „Хасан Бећ“, у двориштима Хакија Гашија и Саљија Гашија, у којима су биле окупљене жене, деца и старци, пуцали у ваздух и испред ногу окупљених цивила и од њих одузимали златан накит и друге драгоцености,

д. оптужени **Кастратовић Славиша, Богичевић Бобан, Сокић Абдулах**, заједно са покојним Поповић Срећком у дворишту Гаши Ајета, у којем су били издвојени мушкарци, поступајући по Минићевом наређењу, стајали са оружјем у рукама у непосредној близини издвојених мушкараца и пазили да неко не побегне или не пружи отпор, *а за то време*

ђ. Оптужени **Синиша Мишић** пљачкао имовину издвојених мушкараца, које су приморали да лична документа, новац, златан накит и све драгоцености које поседују одложе на тло испред себе, што су ови и учинили, а потом приморали Љуши Ерзена да све драгоцености, новац и документа покупи са земље, спакује у две торбе величине ђачког ранца и преда покојном Минић Небојши, а потом од Чауш Љушија одузео новац у износу од 80.000 ДМ, који је предао пок. Минић Небојши,

те су од цивилног становништва одузели златан накит и драгоцености у неутврђеној вредности, а од оштећених: Љуши Чауша 1.500 ДМ, Реџ Кељмендија 100 ДМ и сат марке „Сеико“, његове супруге 200 ДМ и златан накит, Гаши Зимрете 850 ДМ, Шпресе Кељменди око 4.000 ДМ, Хазир Берише 150 ДМ, Гаши Исе 200 ДМ, а од Исине супруге и ћерке 300 ДМ и златан накит, Гаши Туше 200 ДМ, Кељменди Шпресе 2.000 ДМ и златне минђуше, те моторна возила и то: од Гаши Ахмета возило „Опел

Омега“ беле боје, Кељменди Скендера камион марке „Мерцедес“ и Кељменди Дема путничко возило марке „Пежо“,

и на крају

4. извршили убиство 25 (*двадесетпет*) и повредили телесни интегритет 2 (*два*) цивила мушкарца албанске националности, *и то:*

а. Булатовић Дејан и Вуковић Предраг, из групе цивила, коју су оптужени **Богићевић Бобан**, **Сокић Абдулах** заједно са покојним Поповић Срећком окупили у дворишту ошт. Брахима Гашија, издвојио оштећене Рам Расима, Мухамет Шаљу и Гаши (Дервиша) Брахима, одвео их у двориште куће Расима Раме, где је из свог наоружања пуцао у њих и тако их лишио живота,

б. оптужени **Сокић Абдулах** пуцањем из свог наоружања код улаза у кућу-балкона Ајета Гашија, лишио живота оштећене Гаши Суља званог „Мухарем“ и Гаши Скендера,

в. оптужени **Кастратовић Славиша**, **Богићевић Бобан**, **Сокић Абдулах** заједно са покојним Поповић Срећком у центру села, у насељу „Хасан Бећ“ са оружјем у рукама опколили издвојену групу цивила – мушкараца и пазили да неко не побегне или не пружи отпор, за време док су из ове групе,

г. оптужени Вуковић Предраг, **Момић Ранко** и сада пок. **Николић Милојко**, принудио 12 (*дванаест*) цивила – оштећене: Гаши Емина, Гаши Јашара, Гаши Рама, Гаши Хаљиља, Кељменди Ибера, Кељменди Скендера, Кељменди Дему, Љуши Уку, Љуши Османија, Динај Исмета, Авдиљај Ганија и Гаши Ису, да уђу у кућу Азема Гашија, где су из свог ватреног оружја пуцали у њих и тако лишили живота 11 (*једанаест*) лица, док је оштећени Гаши Иса, мада рањен, успео да побегне, након чега је оптужени Вуковић Предраг, посмртне остатке убијених скупио на гомилу, прекрио сунђерима и ћебетом и запалио, изазивајући пожар у ком су посмртни остаци изгорели заједно са кућом,

д. **Булатовић Дејан**, заједно са још 3 НН припадника 177. ВТОд, присилио 10 (*десет*) цивила – оштећене: Гаши Муса, Гаши Џафера, Љуши Абдулаха, Љуши Џафера, Љуши Аријана, Аљијај Зеџира, Шаља Исуфа, Краснићи Емруша, Скендер Љушија и Бериша Хазира да уђу у кућу Гаши Сахита, у којој је потом из пушкомитраљеза испалио више рафала и тако лишио живота 9 (*девет*) лица, осим Бериша Хазира који је, мада рањен, успео да побегне, након чега су НН припадници 177. ВТОд Пећ подметањем пожара запалили кућу са посмртним остацима.

IV

дана 14.05.1999. године, у селу Пављан, по завршеној „акцији“ у селу Ћушка,

сви оптужени из тачке III, са изузетком Предрага Вуковића који није учествовао у овој радњи, дејствујући под непосредном командом сада покојног Минић Небојше

1. извршили напад на цивилно албанско становништво у селу, који је имао за последицу смрт 7 (*седам*) лица, тако што су наоружани пешадијским наоружањем делујући у садејству у борбеном строју по групама, из два правца, локалним путем који спаја Ћушку са овим селом и регионалним путем Приштина – Пећ ушли у село, неконтролисано и несумично пуцали изнад глава, и правцу и испред ногу цивилног становништва, које би им се нашло на путу, претресали породичне куће, силом сво становништво истерали из кућа,

те је у том нападу хицима из ватреног оружја лишен живота оштећени Гаши Зимер;

2. извршили расељавање цивилног становништва албанске националности из села Плављане, тако што су делујући у садејству, претећи оружјем и пуцајући им изнад глава приморали жене, децу и старије мушкарце да пешице или на тракторским приколицама напусте село и крену главним регионалним путем према Пећи за Републику Албанију, свесни да на овај начин остварују заједнички циљ и испуњавање незаконитих наредби сада покојног Минић Небојше,

па је

једна група цивила трактором са приколицом кренула пут Пећи,

друга група, жене и деца, међу којима је била оштећена Иљфета Хацијај кренула пут Гораждевца, након што их је оптужени **Кастратовић Славиша** зауставио, испалио рафал из своје аутоматске пушке изнад њихових глава, наредио да стану и наредио да напусте село говорећи „да сада имају наређење да пљачкају, спаљују и убијају све што виде“,

трећа група, око 60 (*шездесет*) цивила окупљених у дворишту ошт. Агима Сељманаја приморана да напусти село од стране сада пок. **Поповић Срећка** и други за сада НН припадника 177. ВТОд Пећ, пошто је претходно пок. **Срећко Поповић**, заједно са за сада НН припадницима своје јединице, извршио тријаж људства и издвојио 6 (*шест*) војноспособних мушкараца и то оштећене: Сељманај Агима, Шабана Кељмендија, Хаци Дрешаја, Гаши Нимона, Муће Љуљаја и Зенуна Шаљу,

који су касније од стране НН припадника 177. ВТОд Пећ одведени у кућу оштећеног Гаши Зимера, где су хицима из ватреног оружја лишени живота, након чега је та кућа запаљена, заједно са њиховим посмртним остацима;

3. оптужени **Мишић Синиша** и пок. **Николић Милојко**, извршили убиство 3 (*три*) цивила у кући породице Никчи, тако што су испаљујући рафално пројектиле у виталне делове тела оштећених лишили живота оштећене: Никчи Весела, Никчи Џејрану и Никчи Хатике, а затим кућу са посмртним остацима запалили;

V

дана 14.05.1999. године, у селу **Захач**, по завршеној „акцији“ у селу Плављане,

оптужени: Кастратовић Славиша, Богићевић Бобан, Мишић Синиша, Сокић Абдулах, **Булатовић Дејан**, заједно са пок. Николић Милојко и покојним Поповић Срећком, којима се у униформи Војске Југославије и с оружјем придружио оптужени Корићанин Вељко, дејствујући под непосредном командом сада покојног Минић Небојше,

1. извршили напад на цивилно становништво у селу Захач који је имао за последицу смрт једног лица тако што су, делујући у садејству у борбеном строју по групама и заједно са НН припадницима ВТОд Пећ, подељени у три групе из три правца: из села Плављан, из правца асфалтног пута Пећ – Приштина и из правца шуме код реке Бистрице, сви заједно и истовремено, извршили напад на цивилно становништво и без икаквог војног оправдања, претресали породичне куће и цивилно становништво силом истерали из кућа, неконтролисано и несумично отварали ватру из аутоматских пушака, пуцајући у ваздух у правцу и испред ногу цивила,

па је у овом нападу погођен хицима из ватреног оружја лишен живота Мурати Хамез,

преостало становништво силом оружја приморали да се окупе у центру села, код српског гробља и код куће Азема Мехметија, њих око 200 (*двестотине*), међу којима

су били чланови породица Хисени, Ђокај, Рама, Добра, Мурати, Смајлај, које су сви оптужени опколили и са пушкама на готово стајали у непосредној близини пазећи да неко од њих не побегне или не пружи отпор;

2. извршили расељавање цивилног становништва из села Захач, тако што су, делујући у садејству и претећи оружјем да ће их побити и пуцајући у њиховом правцу и изнад глава, приморали жене, децу и старије мушкарце, претходно на силу окупљеним код српског гробља и код кућа Азема Мехметаја и Рам Салихуа, да пешице или на тракторским приколицама у колони, напусте село и крену главним регионалним путем према Пећи за Републику Албанију, свесни да на овај начин остварују заједнички циљ у виду расељавања цивилног становништва и испуњење незаконитих наредби;

3. оптужени **Корићанин Вељко**, **Кастратовић Славиша**, **Булатовић Дејан**, заједно са пок.**Николић Милојко**, плачкали имовину цивилног становништва окупљеног код српског гробља и код куће Азема Мехметија и Рам Салихуа, где је оптужени **Корићанин Вељко**, заједно са НН припадницима ВТОд Пећ, са пушком у руци стајао испред окупљених цивила, пазећи да неко од њих не побегне или не пружи отпор, а оптужени **Кастратовић Славиша**, претио оружјем и наредио окупљеним цивилима да предају све драгоцености, златан накит и новац који поседују, као и лична документа, што су ови и учинили,

на су тако присвојили од оштећених: Азема Мехметија 600 ДМ, његовог зета 300 ДМ, Рамуша Раме новац и златан накит у вредности од 3.000 ДМ, Рама Раме и чланова његове породице 1.500 ДМ, златан накит укупне вредности од 4 до 5 хиљада ДМ, Хајруле Хисенија 3 – 4 златна прстена и готов новац 4 до 5 хиљада ДМ, Зуле Добра златан накит у вредности од 2.000 ДМ и новац у износу од 200 ДМ, а од групе осталих цивила укупно 7.000 ДМ,

4. оптужени **Корићанин Вељко** на главном путу Приштина – Пећ, код ауто-сервиса „Кучи“, за време док су за сада НН припадници 177. ВТОд Пећ принудно издвојили 17 (седамнаест) цивила мушкараца из колоне цивила, стајао са пушком у руци у близини заустављене колоне цивила, а потом и у близини издвојених цивила постројених уз зид ауто сервиса, пазећи да неко од њих не пружи отпор или не побегне,

на који је начин умишљајно помогао НН припаднику 177 ВТОд Пећ који је приморао издвојене цивиле да уђу у канал ауто сервиса, где је пуцањем из аутоматског оружја лишио живота оштећене: Добра Фазлија, Добра Мухамета, Добра Халита, Хисени Шпенду, Хисени Бајруша, Хисени Исмета, Хисени Наима, Хисени Сабита, Хисени Агима, Рамо Шабана, Делиа Бекима, Ђока Фехмија, Ђока Хисена, Хаташи Дем, Смајлај Зимера, Смајлај Шабана, и тешко телесно повредио ошт. Смајлај Бајрама рафално испаљујући пројектиле у њихова тела.

- чиме су, као саизвршиоци, извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗЈ у вези члана 22 КЗЈ.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОПШТИНА БЕОГРАД
ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ
БРУНО ВЕКАРИЋ

